

Arrest

nr. 348 937 van 23 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HASOYAN
 Sint-Corneliusstraat 28
 3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 januari 2026 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 14 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partijen. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, dienen op 16 november 2010 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 mei 2011 neemt de gemachtigde van de minister een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) omdat Italië de verantwoordelijke lidstaat is voor de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming op basis van de Verordening (EG) Nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Dublin II verordening).

Aangezien verzoekers niet werden overgedragen aan Italië binnen de termijnen zoals voorzien in de Dublin II verordening, is België de verantwoordelijke lidstaat geworden voor de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming.

Pas op 19 maart 2025 worden de asioldossiers van verzoekers door de Dienst Vreemdelingenzaken aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) overgemaakt.

Op 12 juni 2025 en 4 december 2025 worden verzoekers voor een persoonlijk onderhoud opgeroepen door het CGVS maar zij kunnen zich wegens medische redenen niet aanbieden. Op 24 juni 2025 wordt aan verzoekers een verzoek om inlichtingen verstuurd. Op 4 juli 2025 bezorgen verzoekers een schriftelijke verklaring aan het CGVS.

Op 19 december 2025 neemt de commissaris-generaal voor verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoekende partij A.S. (hierna: verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Erevan. U bent gehuwd met R.D. (O.V. [...]). In 2008 werkte u als chauffeur voor I.G., een lid van de partij "Welvarend Armenië" en assistente van de voorzitter van de rekenkamer van het parlement. Voor de presidentsverkiezingen van 19/02/2008 was zij actief betrokken bij het stelen van stemmen voor de partijleider Gagik Tsarukyan, een van de grootste oligarchische financiers van presidentskandidaat Serge Sargsyan en zittend president Robert Kocharyan. Gagik Tsarukyan was bereid tot het uiterste te gaan, zelfs tot moord, in de overtuiging dat hij toch ongestraft zou blijven. U was door uw werk getuige van vele onrechtvaardigheden zoals het opvullen van stembiljetten, intimidatie en het creëren van een sfeer van angst. Na de vervalste verkiezingen nam u deel aan de massale protesten die plaatsvonden. Op 01/03/2008 gebruikten de autoriteiten geweld tegen de vreedzame betogers waarbij 10 doden vielen. Ook u werd fysiek mishandeld en was ernstig verwond. U kon geen medische hulp krijgen omdat de ziekenhuizen onder druk stonden van de machthebbers. U kon geen mentale rust vinden en diende dagelijks pillen te nemen voor uw hart. Op 04/11/2010 vluchtte u met uw vrouw naar België waar jullie op 16/11/2010 jullie asielaanvraag indienden. Op 19/03/2025 werd uw asioldossier door de DVZ overgemaakt aan het CGVS.

Ondertussen heeft er in 2018 de "Fluwelen Revolutie" plaatsgevonden in Armenië. Degenen die echter verantwoordelijk zijn voor het incident van 01/03/2008 zijn nog steeds op vrije voeten. Ze genieten van hun rijkdom die ze hebben gestolen van het staatsbudget. Dit geeft u geen enkel vertrouwen om terug te keren. Diezelfde mensen die u persoonlijk bedreigden zijn nog steeds vrij en kunnen u zelfs laten vermoorden. Vandaag bestaat zelfs het risico van een staatsgreep. Daarom wekt de revolutie bij u geen vertrouwen. Voorts was er in 2020 de oorlog in Nagorno-Karabach waar er een etnische zuivering plaatsvond en volledig ontvolkt is van Armenen. Aliyev, de president van Azerbeidzjan, dreigt bij elke gelegenheid openlijk met oorlog en dreigt ermee Armenië te veroveren als zijn eisen niet worden ingewilligd. Ook is er de situatie in uw regio, m.n. het conflict tussen Iran en Israël vormt voor Aliyev een perfecte aanleiding om Armenië aan te vallen. Armenië staat vandaag aan de rand van volledige vernietiging. U woont ondertussen al 15 jaar in België, heeft geen familie in Armenië en u vreest bij terugkeer naar Armenië op straat terecht te komen want jullie hebben daar niets.

U bent in het bezit van jullie huwelijksakte en uw militair boekje. Op 08/12/2025 bezorgden jullie het CGVS een kopie van de eerste pagina van jullie Armeens paspoort, dat u werd uitgereikt op 25/05/2018 en uw vrouw op 10/06/2020.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier van u en uw vrouw, van oordeel is dat er in jullie hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U en uw vrouw werden tweemaal uitgenodigd door het CGVS, met name op 12/06/2025 en op 04/12/2025. Telkens konden jullie zich niet aanbieden wegens medische redenen (zie medisch attest dd. 11/06/2025 en dd. 03/12/2025). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jullie steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jullie verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd jullie op 24/06/2025 een verzoek om inlichtingen verstuurd. Op 04/07/2025 bezorgden jullie het CGVS een schriftelijke verklaring. Aldus moet worden vastgesteld dat het CGVS overeenkomstig artikel 18 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft gehandeld. Dit artikel stelt ook dat de Commissaris-generaal in dit geval een geldige beslissing kan nemen zonder de asielzoeker opnieuw op te

roepen. In jullie geval is het CGVS van oordeel dat op basis van de elementen aanwezig in jullie administratief dossier duidelijke vaststellingen gedaan kunnen worden met het oog op een beslissing waardoor het niet langer noodzakelijk wordt geacht dat u en uw vrouw zou worden gehoord in het kader van jullie asielaanvraag.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jullie rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jullie kunnen voldoen aan jullie verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u getuige was van fraude door een lid van "Welvarend Armenië" tijdens de presidentsverkiezingen van 2008 voor de partijleider Gagik Tsarukyan. U nam hierna deel aan de protestacties die toen plaatsvonden. Op 01/03/2008 vond een gewelddadige interventie van de politie plaats op betogers in Erevan waarbij 10 doden vielen. Ook u werd geslagen en raakte verwond. Ondertussen heeft er in 2018 de "Fluwelen Revolutie" plaatsgevonden. Degenen die echter verantwoordelijk zijn voor het incident van 01/03/2008 zijn nog steeds op vrije voeten. Ze genieten van hun rijkdom die ze hebben gestolen van het staatsbudget. Dit geeft u geen enkel vertrouwen om terug te keren. Diezelfde mensen die u persoonlijk bedreigden zijn nog steeds vrij en kunnen u zelfs laten vermoorden. Vandaag bestaat zelfs het risico van een staatsgreep. Daarom wekt de revolutie bij u geen vertrouwen.

Deze verklaringen weten niet te overtuigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Armenië – Politieke situatie** van 17 oktober 2024, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_armenie_politieke_situatie_20241017.pdf), blijkt immers dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen hun activiteiten kunnen uitoefenen en aan verkiezingen kunnen deelnemen. Tijdens de verkiezingen worden de fundamentele vrijheden over het algemeen gerespecteerd. Sinds de "Fluwelen Revolutie" van april 2018 (toen oppositieleider Nikol Pashinyan eerste minister werd en een einde maakte aan de jarenlange hegemonie van de Republikeinse Partij (HHK)) is het politieke klimaat radicaal veranderd. De invloed van voormalige gezagsdragers en oligarchen is na de revolutie aanzienlijk afgenomen. Waarnemers zeggen dat er momenteel geen meldingen zijn van personen die vervolgd worden wegens hun politieke voorkeur, ook niet van aanhangers van het vorige regime (HHK). En hoewel er inderdaad sprake is van haatdragende taal van alle kanten, voornamelijk op internet, wordt er geen gewag gemaakt van fysiek geweld of intimidatie ingegeven door politieke motieven. Sommige bronnen maken echter melding van uitzonderlijke gevallen, d.w.z. personen met een "high- of mid-level profile" die ook deel uitmaakten van het corrupt netwerk en over informatie beschikken die nadelig kan zijn voor de oligarch (of andere invloedrijke persoon) naar wie een corruptieonderzoek is geopend. Als iemand van dit niveau toch zou (willen) spreken, is het mogelijk dat deze onder druk zal worden gezet door de voormalige invloedrijke persoon, maar dit is alleszins geen wijdverspreide praktijk. Er zijn geen situaties bekend van wraakacties tegen getuigen, maar het kan niet worden uitgesloten dat het voorkomt. Er bestaan ook mechanismen om getuigen te beschermen, maar deze kennen tekortkomingen. In het geval van een reële dreiging zijn de autoriteiten echter zeer ontvankelijk om deze persoon te helpen en de zaak verder te onderzoeken.

Uit deze informatie blijkt aldus dat er tegen verschillende hooggeplaatste oppositiefiguren na de "Fluwelen Revolutie" een gerechtelijke procedure is geopend wegens corruptie of machtsmisbruik, o.a. tegen de ex-presidenten Sargsyan en Kocharyan, en tegen de oligarch Tsarukyan. Alhoewel er nog geen veroordelingen zijn in deze corruptierechtszaken, blijkt hieruit niet dat de bevoegde autoriteiten niet tegen hen willen optreden, zie ook de bijkomende informatie toegevoegd aan uw administratief dossier waaruit blijkt dat Tsarukyan nog recent door de autoriteiten werd bevestigd. U stelt verder dat u getuige was van hoe een lid van "Welvarend Armenië" toen fraudeerde, maar haalt hieromtrent geen elementen aan en toont niet aan, dat u kunt worden beschouwd als een ernstige bedreiging voor de Sargsyan-clan of voor de oligarchen die er banden mee hebben zoals Tsarukyan.

Er dienen ook de nodige vraagtekens te worden geplaatst bij de geloofwaardigheid van uw beweringen. U legt immers geen enkel objectief bewijsstuk voor waaruit blijkt dat u als chauffeur voor een lid van "Welvarend Armenië" zou gewerkt hebben die actief betrokken was bij fraude tijdens deze presidentsverkiezingen. Verder is het merkwaardig dat u bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ hiervan geen enkele melding maakte. U stelde er louter dat u deelnam aan demonstraties en haalt als enig concreet element aan dat u geen mentale rust kon vinden in Armenië (Vragenlijst DVZ pt. 3.5), zonder dat u zelfs enige melding maakte dat u tijdens de demonstratie van 01/03/2008 fysiek werd mishandeld en ernstig verwond raakte waarna u geen medische hulp kon krijgen. Indien u daadwerkelijk persoonlijke problemen zou gekend hebben, mag worden verwacht dat u dit zou meegedeeld hebben bij de DVZ. Er werd er u immers gevraagd om nauwkeurig in het kort weer te geven waarom u bij terugkeer naar uw land van herkomst een vrees koesterde en dat u in het kort de voornaamste elementen of feiten daartoe zou vermelden (Vragenlijst DVZ pt. 1).

Wat betreft jullie reis van Armenië naar België blijkt dat (Overnameverzoek DVZ pt. 19 & 27) jullie in 2010 per vliegtuig reisden, dat u uw paspoort in Erevan aan de smokkelaar gaf en het hierna niet meer heeft teruggezien, dat u voor u het paspoort aan hem gaf er zich geen visum in bevond, en dat u niet weet of er zich toen u de reis naar Europa maakte een visum was aangebracht. Uw vrouw legt gelijkaardige verklaringen hieromtrent af (Overnameverzoek vrouw DVZ pt. 19 & 27). Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Bij binnenkomst van Europa vinden immers strenge identiteitscontroles plaats waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u en uw vrouw geen informatie kunnen geven over jullie reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de smokkelaar bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van de inhoud van de paspoorten. Bijgevolg is jullie verklaring volgens dewelke jullie niet weten wat de smokkelaar voor jullie had geregeld en met welk visum jullie reisden, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u en uw vrouw jullie Armeense paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, als ook eerdere of latere reizen, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van jullie asielrelaas als ook jullie algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Verder haalt u aan (Vragenlijst DVZ pt. 3.5) dat jullie ondertussen al 15 jaar in België wonen, dat u geen familie in Armenië heeft, en u vreest bij terugkeer naar Armenië op straat terecht te komen want jullie hebben daar niets. Uw vrouw verklaart hieromtrent (Vragenlijst vrouw DVZ pt. 3.5) dat jullie hier volledig geïntegreerd zijn, dat jullie er geen woonplaats hebben en nergens terecht kunnen. Er moet worden benadrukt dat deze redenen geen verband houden met asiel. Het betreft hier immers puur sociaal-economische moeilijkheden die gepaard gaan bij een re-integratie in een andere samenleving, zonder dat in deze sprake is van enige intentionele benadeling in de zin van een bedreiging van uw vrijheid, leven of fysieke integriteit. Zodoende volstaat ook dit asielmotief niet om in uw hoofdte een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Uit jullie verklaringen blijkt ook dat jullie over een potentieel netwerk beschikken indien hulp nodig zou zijn. Zo heeft u 2 zussen wonen in California die er het Amerikaans staatsburgerschap hebben. U heeft er ook een broer wonen die in de procedure zit om staatsburger te worden die u 25.000\$ gaf opdat u en uw vrouw naar Europa konden reizen. Voorts wonen uw schoonouders en schoonzus in Armenië. Ook heeft u een schoonbroer en schoonzus die in Moskou wonen en het Russisch staatsburgerschap bezitten (Overnameverzoek DVZ pt. 22 & 27; Overnameverzoek vrouw DVZ pt. 9-10, 22). Bovendien blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, dat er voor Armeense staatsburgers die terugkeren naar Armenië bepaalde socio-economische voorzieningen voorhanden zijn waarop terugkeerders beroep kunnen doen.

Voorts haalt u aan dat er in Nagorno-Karabach een etnische zuivering plaatsvond door de Azeri en volledig ontvolkt is van Armenen. Aliyev, de president van Azerbeidzjan, dreigt bij elke gelegenheid openlijk met oorlog en dreigt ermee Armenië ook te veroveren als zijn eisen niet worden ingewilligd. Ook is er de situatie in uw regio, m.n. het conflict tussen Iran en Israël vormt voor Aliyev een perfecte aanleiding om Armenië aan te vallen. Armenië staat vandaag aan de rand van volledige vernietiging.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in zijn land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dit land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS [via de link https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave-van-nagorno](https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave-van-nagorno)), heeft een staakt-het-vuren in de herfst van 2020 een einde gemaakt aan het gewapende conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach. In september 2022 laaiden de spanningen in het grensgebied van Nagorno-Karabach weer op. Op 14 september 2022 werd een staakt-het-vuren ondertekend. In september 2023 capituleerden de Armeense separatisten van Nagorno-Karabach na een kort offensief van Azerbeidzjan, zonder tussenkomst van de Armeense autoriteiten.

Hoewel er nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden aan de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan, is dit gewapende geweld sporadisch, weinig intensief en beperkt tot grensgebieden. Het aantal burgerslachtoffers van deze grensconflicten blijft beperkt. Tijdens de eerste negen maanden van 2023 vielen er tien doden en elf gewonden onder burgers. We stellen ook vast dat de meeste personen die

tijdelijk hun huizen hadden verlaten na de confrontaties op 13 en 14 september 2022, inmiddels naar hun huizen zijn teruggekeerd.

*Het is met name belangrijk om op te merken dat de geopolitieke situatie tussen Armenië en Azerbeidzjan **momenteel stabiel is en het risico op een onmiddellijk gewapend conflict laag**. Op 8 augustus 2025 ondertekenden de Armeense en Azerbeidzjaanse leiders, in aanwezigheid van de Amerikaanse president Donald Trump, een gezamenlijke verklaring waarin de territoriale integriteit van beide staten en het ontoelaatbare gebruik van geweld voor grondgebiedsverwerving werden bevestigd. Tevens werd een akkoord bereikt over het installeren van een corridor die Azerbeidzjan via Zuid-Armenië verbindt met de exclave Nachitsjevan, met respect voor de Armeense soevereiniteit. (zie info blauwe map).*

Sindsdien zijn de schendingen van de wapenstilstand uiterst beperkt gebleven. Het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) – een onafhankelijke organisatie die gespecialiseerd is in het verzamelen en analyseren van gegevens met betrekking tot gewelddadige conflicten en politieke bewegingen – registreerde slechts één incident, dat plaatsvond op 4 augustus 2025 in de regio Syunik (zie info blauwe map).

Wat u betreft, moet worden opgemerkt dat u uit Erevan komt, een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen.

De International Crisis Group benadrukt dat de versnelde diplomatie in de zomer van 2025 heeft bijgedragen aan het verminderen van het risico op hernieuwde vijandelijkheden en aan het verlichten van de grensspanningen (zie info blauwe map).

*In deze context zijn **angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen de twee landen niets meer dan ongegronde speculaties**.*

*Gelet op de bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van alle beschikbare informatie moet worden geconcludeerd dat **de situatie in de regio waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980**, dat bescherming biedt in de uitzonderlijke situatie waarin willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of in dit geval naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in het voormelde artikel 48/4, §2 c).*

De door jullie voorgelegde documenten (jullie huwelijksakte, uw militair boekje, kopie van de eerste pagina van jullie paspoort) bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3.. De bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoekende partij R.D. (hierna: verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig. Op 04/11/2010 vluchtte u met uw man A.S. (O.V. [...]) naar België waar jullie op 16/11/2010 een asielaanvraag indienden. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw man werden aangehaald.

Uw man verklaart het volgende: [...]

B. Motivering

U baseert uw verzoek tot internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man A.S. (O.V. [...]). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming heb ik een weigeringsbeslissing genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire

bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing: [...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht juncto de motiveringsplicht juncto artikel 1 A(2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel juncto artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Doorheen de uiteenzetting van het middel voeren verzoekers nog een schending aan van het recht van verdediging, de artikelen 12 en 14 van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU) alsook van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).

Verzoekers vragen in hoofdorde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek. Verzoekers voegen geen stavingstukken toe ter ondersteuning van hun verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen of rechtsbeginselen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen of beginselen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoekers niet de minste toelichting geven op welke manier zij het recht van verdediging, de artikelen 12 en 14 van richtlijn 2013/32/EU alsook van artikel 47 van het Handvest geschonden acht.

3.3. Verzoekers hekelen in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal onzorgvuldig heeft gehandeld omdat zij niet persoonlijk zijn gehoord door het CGVS. De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal een beslissing over het verzoek om internationale bescherming van verzoekers kon nemen zonder dat zij waren gehoord. In de bestreden beslissingen wordt terecht verwezen naar artikel 18, §2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: KB van 11 juli 2003) dat luidt als volgt:

“§ 2. De asielzoeker maakt binnen de vijftien dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over aan de Commissaris-generaal.

(...)

(...) Als hij de reden geldig acht roept de Commissaris-generaal de asielzoeker op een latere datum opnieuw op of verzoekt de Commissaris-generaal hem om bepaalde inlichtingen schriftelijk te verschaffen.

Indien de betrokkene, na opnieuw te zijn opgeroepen overeenkomstig het vierde lid, een nieuwe geldige reden aanhaalt die zijn afwezigheid op het vastgelegde gehoor rechtvaardigt, kan de Commissaris-generaal een beslissing nemen op grond van de elementen in zijn bezit.”

Verzoekers werden twee keer opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS, met name op 12 juni 2025 en op 4 december 2025, maar zij konden telkens niet aanwezig zijn en rechtvaardigden hun afwezigheid met een medisch attest van 11 juni 2025 en 3 december 2025. Aldus kan worden vastgesteld dat het CGVS, overeenkomstig artikel 18, §2, vijfde lid van het KB van 11 juli 2003, een beslissing kon nemen op grond van de elementen in zijn bezit, hetgeen in casu is gebeurd.

De hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur houdt in dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen. Het volstaat dat de betrokkene de gelegenheid krijgt zijn standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten, hetgeen ook schriftelijk kan gebeuren (RvS 15 februari 2007, nr. 167.853; RvS 23 juni 2005, nr. 146.472). In casu blijkt dat het CGVS aan verzoekers op 24 juni 2025 een verzoek om inlichtingen heeft verstuurd waarop zij hebben gereageerd door het overmaken van een schriftelijke verklaring op 4 juli 2025. Ook middels onderhavig beroep, dat een devolutieve werking heeft, beschikten verzoekers over de mogelijkheid om alle volgens hen relevante elementen kenbaar te maken voor de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming. Verzoekers hebben aldus de mogelijkheid gehad om op een nuttige wijze hun standpunt kenbaar te maken. Een schending van de hoorplicht kan niet worden aangenomen.

Er is dus geen enkele reden voorhanden waarom zou kunnen worden besloten dat de commissaris-generaal onterecht een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming heeft genomen zonder verzoekers gehoord te hebben. De commissaris-generaal heeft correct en zorgvuldig gehandeld.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen. Het verzoekschrift zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.5. Beoordeling in het licht van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347

3.5.1. Uit hun verklaringen blijkt dat verzoeker in 2008 getuige was van fraude door een lid van de politieke partij ‘Welvarend Armenië’ tijdens de presidentsverkiezingen voor de partijleider Gagik Tsarukyan. Na de vervalste verkiezingen nam hij deel aan de protestacties die toen plaatsvonden. Op 1 maart 2008 vond in Erevan een gewelddadige interventie van de politie op betogers plaats waarbij tien doden vielen. Ook verzoeker werd geslagen en raakte verwond. Op 4 november 2010 vluchtten verzoekers naar België. Sinds hun vertrek uit Armenië heeft er in 2018 de ‘Fluwelen Revolutie’ plaatsgevonden maar degenen die verantwoordelijk zijn voor het incident van 1 maart 2008 zouden nog steeds op vrije voeten zijn. Bij terugkeer naar Armenië vrezen verzoekers dezelfde personen die verzoeker in 2008 hebben bedreigd. Bovendien vrezen zij het risico van een staatsgreep en wekt de revolutie geen vertrouwen bij hen. Voor een samenvatting van het asielrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissingen, dat door verzoekers niet wordt betwist.

3.5.2. Na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag aannemelijk maken.

3.5.3. Wat betreft hun problemen nadat verzoeker getuige was van fraude door een lid van de politieke partij ‘Welvarend Armenië’ tijdens de presidentsverkiezingen voor de partijleider Gagik Tsarukyan en zijn deelname aan protestacties die toen plaatsvonden waaronder die van 1 maart 2008 waarbij hij werd geslagen en verwond geraakte, stelt de Raad vast dat het toenmalige regime waarmee verzoeker stelt problemen te hebben gekend, in 2018 ten val kwam en dat het politieke landschap en klimaat drastisch gewijzigd is sinds verzoekers Armenië hebben verlaten, waardoor het dan ook weinig aannemelijk is dat deze problemen nog steeds actueel zouden zijn.

Uit de beschikbare landeninformatie, zoals aangehaald in de betreden beslissingen (COI Focus “Armenië – Politieke situatie” van 17 oktober 2024), blijkt “dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen hun activiteiten kunnen uitoefenen en aan verkiezingen kunnen deelnemen. Tijdens de verkiezingen worden de fundamentele vrijheden over het algemeen gerespecteerd. Sinds de “Fluwelen Revolutie” van april 2018 (toen oppositieleider Nikol Pashinyan eerste minister werd en een einde maakte aan de jarenlange hegemonie van de Republikeinse Partij (HHK)) is het politieke klimaat radicaal veranderd. De invloed van voormalige gezagsdragers en oligarchen is na de revolutie aanzienlijk afgenomen. Waarnemers zeggen dat er momenteel geen meldingen zijn van personen die vervolgd worden wegens hun politieke voorkeur, ook niet van aanhangers van het vorige regime (HHK). En hoewel er inderdaad sprake is van haatdragende taal van alle kanten, voornamelijk op internet, wordt er geen gewag gemaakt van fysiek geweld of intimidatie ingegeven door politieke motieven. Sommige bronnen maken echter melding van uitzonderlijke gevallen, d.w.z. personen met een “high- of mid-level profile” die ook deel uitmaakten van het corrupt netwerk en over informatie beschikken die nadelig kan zijn voor de oligarch (of andere invloedrijke persoon) naar wie een corruptieonderzoek is geopend. Als iemand van dit niveau toch zou (willen) spreken, is het mogelijk dat deze onder druk zal worden gezet door de voormalige invloedrijke persoon, maar dit is alleszins geen wijdverspreide praktijk. Er zijn geen situaties bekend van wraakacties tegen getuigen, maar het kan niet worden uitgesloten dat het voorkomt. Er bestaan ook mechanismen om getuigen te beschermen, maar deze kennen tekortkomingen. In het geval van een reële dreiging zijn de autoriteiten echter zeer ontvankelijk om deze persoon te helpen en de zaak verder te onderzoeken.”

Uit deze informatie blijkt aldus “dat er tegen verschillende hooggeplaatste oppositiefiguren na de “Fluwelen Revolutie” een gerechtelijke procedure is geopend wegens corruptie of machtsmisbruik, o.a. tegen de ex-presidenten Sargsyan en Kocharyan, en tegen de oligarch Tsarukyan. Alhoewel er nog geen veroordelingen zijn in deze corruptierechtszaken, blijkt hieruit niet dat de bevoegde autoriteiten niet tegen hen willen optreden, zie ook de bijkomende informatie toegevoegd aan uw administratief dossier waaruit blijkt dat Tsarukyan nog recent door de autoriteiten werd bevestigd. U stelt verder dat u getuige was van hoe een lid van “Welvarend Armenië” toen fraudeerde, maar haalt hieromtrent geen elementen aan en toont niet aan, dat u kunt worden beschouwd als een ernstige bedreiging voor de Sargsyan-clan of voor de oligarchen die er banden mee hebben zoals Tsarukyan.”

Verzoekers voeren geen dienstig verweer in het verzoekschrift. Ze beperken zich tot een algemeen betoog over de politieke situatie in Armenië en benadrukken dat die niet los kan worden gezien van het structurele en nog steeds voortdurende conflict met Azerbeidzjan dat sinds de oorlog in 2020 opnieuw is geëscaleerd en in 2023 heeft geleid tot de volledige etnische zuivering van Nagorno Karabach en de gedwongen vlucht van meer dan 100.000 etnische Armeniërs. Dit algemeen betoog doet echter geen afbreuk aan de pertinente analyse in de bestreden beslissingen en de voormelde COI Focus van 17 oktober 2024 waarop deze gebaseerd is.

Bovendien wordt in de bestreden beslissingen op pertinente gronden vastgesteld dat er weinig geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen in 2008:

“Er dienen ook de nodige vraagtekens te worden geplaatst bij de geloofwaardigheid van uw beweringen. U legt immers geen enkel objectief bewijsstuk voor waaruit blijkt dat u als chauffeur voor een lid van “Welvarend Armenië” zou gewerkt hebben die actief betrokken was bij fraude tijdens deze presidentsverkiezingen. Verder is het merkwaardig dat u bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ hiervan geen enkele melding maakte. U stelde er louter dat u deelnam aan demonstraties en haalt als enig concreet element aan dat u geen mentale rust kon vinden in Armenië (Vragenlijst DVZ pt. 3.5), zonder dat u zelfs enige melding maakte dat u tijdens de demonstratie van 01/03/2008 fysiek werd mishandeld en ernstig verwond raakte waarna u geen medische hulp kon krijgen. Indien u daadwerkelijk persoonlijke problemen zou gekend hebben, mag worden verwacht dat u dit zou meegedeeld hebben bij de DVZ. Er werd er u immers gevraagd om nauwkeurig in het kort weer te geven waarom u bij terugkeer naar uw land van herkomst een vrees koesterde en dat u in het kort de voornaamste elementen of feiten daartoe zou vermelden (Vragenlijst DVZ pt. 1).”

Verzoekers beperken zich in het verzoekschrift tot het louter poneren van een vrees en het op algemene wijze bekritisieren van bovenstaande vaststellingen van de commissaris-generaal zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te brengen die deze vaststellingen weerleggen of in een ander daglicht plaatsen.

Waar verzoekers verwijzen naar de korte duur van het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken om de omissies te verschonen, wijst de Raad erop dat het feit dat het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken korter is dan dat op het CGVS, niets afdoet aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, alle elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn

vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste persoonlijk onderhoud, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. De duur van het persoonlijk onderhoud is hierbij irrelevant. Afgezien van het feit dat de CGVS-vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig en gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij er melding maakte van het feit dat hij als chauffeur werkzaam was voor een lid van de politieke partij 'Welvarend Armenië' die actief betrokken was bij fraude tijdens de presidentsverkiezingen en dat hij deelnam aan de demonstratie van 1 maart 2008 waarbij hij fysiek mishandeld werd en verwond raakte maar geen medische hulp kon krijgen.

Bij gebrek aan dienstig verweer blijven de desbetreffende motieven van de bestreden beslissingen, die pertinent en draagkrachtig zijn, onverminderd overeind.

3.5.4. De motieven in de bestreden beslissingen over de door verzoekers gebruikte reisdocumenten tijdens hun reis van Armenië naar België acht de Raad overtuigend. Hun kritiek hierop dient derhalve niet te worden besproken.

3.5.5. Wat betreft de verklaring van verzoekers dat zij vervreemd zouden zijn van de Armeense samenleving door hun langdurig verblijf in Europa, duidt de Raad nog op volgende terechte en pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen:

"Verder haalt u aan (Vragenlijst DVZ pt. 3.5) dat jullie ondertussen al 15 jaar in België wonen, dat u geen familie in Armenië heeft, en u vreest bij terugkeer naar Armenië op straat terecht te komen want jullie hebben daar niets. Uw vrouw verklaart hieromtrent (Vragenlijst vrouw DVZ pt. 3.5) dat jullie hier volledig geïntegreerd zijn, dat jullie er geen woonplaats hebben en nergens terecht kunnen. Er moet worden benadrukt dat deze redenen geen verband houden met asiel. Het betreft hier immers puur sociaal-economische moeilijkheden die gepaard gaan bij een re-integratie in een andere samenleving, zonder dat in deze sprake is van enige intentionele benadeling in de zin van een bedreiging van uw vrijheid, leven of fysieke integriteit. Zodoende volstaat ook dit asielmotief niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Uit jullie verklaringen blijkt ook dat jullie over een potentieel netwerk beschikken indien hulp nodig zou zijn. Zo heeft u 2 zussen wonen in California die er het Amerikaans staatsburgerschap hebben. U heeft er ook een broer wonen die in de procedure zit om staatsburger te worden die u 25.000\$ gaf opdat u en uw vrouw naar Europa konden reizen. Voorts wonen uw schoonouders en schoonzus in Armenië. Ook heeft u een schoonbroer en schoonzus die in Moskou wonen en het Russisch staatsburgerschap bezitten (Overnameverzoek DVZ pt. 22 & 27; Overnameverzoek vrouw DVZ pt. 9-10, 22). Bovendien blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, dat er voor Armeense staatsburgers die terugkeren naar Armenië bepaalde socio-economische voorzieningen voorhanden zijn waarop terugkeerders beroep kunnen doen."

Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijven.

Het motief dat hun langdurig verblijf in België, het ontbreken van huisvesting in Armenië en hun vrees om bij terugkeer op straat te belanden, geen relevant asielmotief is om in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vast te stellen, achten verzoekers *"juridisch reductionistisch"*. Ook de verwijzing naar hun potentieel netwerk in het buitenland waarop zij, indien nodig, beroep zouden kunnen doen bij terugkeer naar Armenië, achten ze een *"juridisch irrelevante"* redenering. Verzoekers beperken zich tot het op algemene wijze bekritisieren van de motieven van de bestreden beslissingen, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die deze pertinente vaststellingen kunnen weerleggen.

Inzake de socio-economische voorzieningen die volgens beschikbare landeninformatie voorhanden zijn voor Armeense staatsburgers die terugkeren naar Armenië, stellen verzoekers enkel dat deze hulp volledig abstract en theoretisch is, zonder met concrete en geobjectiveerde elementen aan te tonen waarom zij in concreto geen beroep zouden kunnen doen op deze beschikbare hulp.

Bij gebrek aan dienstig verweer blijven de desbetreffende motieven van de bestreden beslissingen, die pertinent en draagkrachtig zijn, onverminderd overeind.

3.5.6. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maken.

3.5.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en in artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347, in aanmerking worden genomen.

3.6. Beoordeling in het licht van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347

3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet en in artikel 15, a) van de Verordening (EU) 2024/1347, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Armenië.

3.6.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet en in artikel 15, b) van de Verordening (EU) 2024/1347, beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover. Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij voorafgaand aan hun vertrek in Armenië zouden hebben gekend.

3.6.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347. Opdat aan verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347 kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon, als burgers, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in het land of de regio van herkomst. In de bestreden beslissingen wordt inzake de veiligheidssituatie in Armenië op goede gronden het volgende overwogen:

“Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS via de link <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave-van-nagorno>), heeft een staakt-het-vuren in de herfst van 2020 een einde gemaakt aan het gewapende conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach. In september 2022 laaiden de spanningen in het grensgebied van Nagorno-Karabach weer op. Op 14 september 2022 werd een staakt-het-vuren ondertekend. In september 2023 capituleerden de Armeense separatisten van Nagorno-Karabach na een kort offensief van Azerbeidzjan, zonder tussenkomst van de Armeense autoriteiten.

Hoewel er nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden aan de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan, is dit gewapende geweld sporadisch, weinig intensief en beperkt tot grensgebieden. Het aantal burgerslachtoffers van deze grensconflicten blijft beperkt. Tijdens de eerste negen maanden van 2023 vielen er tien doden en elf gewonden onder burgers. We stellen ook vast dat de meeste personen die tijdelijk hun huizen hadden verlaten na de confrontaties op 13 en 14 september 2022, inmiddels naar hun huizen zijn teruggekeerd.

Het is met name belangrijk om op te merken dat de geopolitieke situatie tussen Armenië en Azerbeidzjan momenteel stabiel is en het risico op een onmiddellijk gewapend conflict laag. Op 8 augustus 2025 ondertekenden de Armeense en Azerbeidzjaanse leiders, in aanwezigheid van de Amerikaanse president Donald Trump, een gezamenlijke verklaring waarin de territoriale integriteit van beide staten en het ontoelaatbare gebruik van geweld voor grondgebiedsverwerving werden bevestigd. Tevens werd een akkoord bereikt over het installeren van een corridor die Azerbeidzjan via Zuid-Armenië verbindt met de exclave Nachitsjevan, met respect voor de Armeense soevereiniteit. (zie info blauwe map).

Sindsdien zijn de schendingen van de wapenstilstand uiterst beperkt gebleven. Het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) – een onafhankelijke organisatie die gespecialiseerd is in het verzamelen en analyseren van gegevens met betrekking tot gewelddadige conflicten en politieke bewegingen – registreerde slechts één incident, dat plaatsvond op 4 augustus 2025 in de regio Syunik (zie info blauwe map).

Wat u betreft, moet worden opgemerkt dat u uit Erevan komt, een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen.

De International Crisis Group benadrukt dat de versnelde diplomatie in de zomer van 2025 heeft bijgedragen aan het verminderen van het risico op hernieuwde vijandelijkheden en aan het verlichten van de grensspanningen (zie info blauwe map).

In deze context zijn angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen de twee landen niets meer dan ongegronde speculaties.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van alle beschikbare informatie moet worden geconcludeerd dat de situatie in de regio waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980, dat bescherming biedt in de uitzonderlijke situatie waarin willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of in dit geval naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in het voormelde artikel 48/4, §2 c)."

Rekening houdend met de beschikbare informatie treedt de Raad deze beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Onder verwijzing naar landeninformatie stellen verzoekers dat er momenteel nog zware vijandelijkheden plaatsvinden tussen Armenië en Azerbeidzjan, dat deze vijandelijkheden verdergaan na de etnische zuivering en exodus van christelijke Armeniërs in Nagorno-Karabach, dat de Azerbeidzjaanse president Ilham Aliyev elke dag dreigt met een gewapend conflict tegen Armenië en dat de spanningen tussen beide landen opnieuw hoog oplopen, ondanks het feit dat de omstreden enclave Nagorno-Karabach volledig is geannexeerd door Azerbeidzjan. Zij voegen hieraan toe dat Armenië na het conflict de 120.000 Armeniërs die in Nagorno-Karabach woonden ontving, dat christelijke Armeniërs etnische zuiveringen vrezen door de islamitische Azeri's en dat deze trend zich in heel Armenië zal voortzetten. Verder gaan verzoekers nog in op de situatie van het gevangeniswezen in Armenië dat gekenmerkt wordt door overbevolking, inadequate sanitaire en medische voorzieningen en corruptie.

De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissingen wordt erkend dat er, ondanks het staakt-het-vuren, nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden maar dat dit geweld sporadisch en weinig intensief is en beperkt blijft tot het grensgebied van beide landen. Verder stelt de Raad vast dat er in het verzoekschrift enkel gespeculeerd wordt over een mogelijke escalatie. Tot slot stipt de Raad aan dat de commissaris-generaal terecht heeft gemotiveerd dat verzoekers uit Erevan komen, *"een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen"*. Waar verzoekers opperen dat christelijke Armeniërs etnische zuivering vrezen door islamitische Azeri op het volledige Armeense grondgebied, merkt de Raad op dat dit een louter blote bewering betreft die zij op geen enkele wijze hard maken. Waar verzoekers in het verzoekschrift verwijzen naar algemene informatie over de situatie van het gevangeniswezen in Armenië, laten zij geheel na te verduidelijken welke relevantie dit heeft voor hun verzoek om internationale bescherming. Verzoekers maken dan ook niet concreet aannemelijk in welke zin zij heden een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden lopen in verband met de huidige veiligheidssituatie in Armenië.

Het betoog van verzoekers in het verzoekschrift toont niet aan dat de inlichtingen waarop de bestreden beslissingen zijn gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of stellen de gemaakte appreciatie niet in een ander daglicht.

3.6.4. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Armenië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.8. In de mate verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en bijgevolg ook die van de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.9. In de mate verzoekers de schending van het evenredigheidsbeginsel aanvoeren, merkt de Raad op dat dit beginsel in de thans gevoerde procedure niet aan de orde is. Het komt het CGVS en de Raad in casu enkel toe na te gaan of verzoekers voldoen aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde al dan niet internationale bescherming te verlenen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van de samenleving in het onthaalland, valt niet onder voormelde bevoegdheid.

3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en

deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Vermits verzoekers twee maal voor een persoonlijk onderhoud bij het CGVS zijn opgeroepen maar telkens een geldige reden voor hun afwezigheid hadden aangehaald, kon de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 18, §2, vijfde lid van het KB van 11 juli 2003, een beslissing nemen op grond van de elementen in zijn bezit. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.11. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.12. Verzoekers maken niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.13. Waar verzoekers ondergeschikt vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om een beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleefte aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. HOEFNAGELS